Rättsfall från kammarrätterna

Avdrag för återbäring till medlemmar i ekonomisk förening

Besvär av F. frysekonomisk förening angående inkomsttaxering år 1968. – Föreningen tillgodoförde sig vid beräkning av nettointäkt av rörelse, 18 kr, avdrag för återbäring med 768 kr och upplyste. Föreningen är öppen och tillämpar lika rösträtt. Någon uthyrning av fack förekommer ej. Föreningsstämman beslutar årligen om den avgift som skall uttagas och överskjutande medel fördelas som återbäring till alla fackinnehavare. Den utgör ingen vinst för föreningen eller medlemmarna utan är endast en besparing i medlemmarnas hushållskostnader i likhet med återbäringen i andra konsumentkooperativa föreningar. Återbäringen för 1967 återbetalades kontant med 16 kr per helfack och 8 kr per halvfack.

TN vägrade avdrag för återbäringen, 768 kr.

Hos PN yrkade föreningen taxering enligt deklarationen. Föreningen var öppen så långt som tillgången på fack tillät. Av dess 54 aktiva medlemmar hade 41 insatser på mellan 37 kr och 1 kr och 13 medlemmar hade ingen insats, eftersom kapitaltillskott ej erfordrats de senaste åren. Enligt företedda stadgar ankom det på föreningens styrelse att pröva frågan om medlems antagande. Varje insats utgjorde 560 kr med avbetalning under 10 år. Avgifterna skulle erläggas i förskott med högst 90 kr för år. Kostnaderna skulle fördelas lika. Uppkommen vinst skulle, sedan viss avsättning till reservfond skett, efter föreningsstämmans beslut fonderas eller fördelas mellan medlemmarna i förhållande till de likvider som medlemmarna erlagt under föregående räkenskapsår, ”dock att högst 5 % ränta så fastställes att utgå å medlemmarnas insatser”.

TI yttrade. Föreningen är registrerad som ekonomisk förening. Dess verksamhet består i att tillhandahålla frysboxutrymmen åt medlemmarna. Verksamheten får anses innebära att rörelse bedrivs. Härav följer att medlemmarnas avgifter, vilka utgör ersättning för prestationer lämnade av föreningen, är skattepliktiga intäkter hos föreningen. För kostnader förknippade med rörelseverksamheten föreligger avdragsrätt, men inte för återbäringen. Föreningen torde inte vara att hänföra till sådan kooperativ förening, som äger åtnjuta avdrag för utdelning av sitt överskott.

Föreningen ansåg att den uppfyllt fordringarna för att räknas som kooperativ. Ingen har blivit avvisad utan har ställts på väntelista, därför att inget fack för tillfället funnits ledigt. Väntetiden har i regel ej blivit lång, eftersom några medlemmar skaffat egna frysmöjligheter. Det hade under sådana omständigheter varit ekonomiskt oansvarigt att bygga ut anläggningen. Detta bör ej läggas föreningen mera till last än att kooperativa föreningar lägger ner butiker, därför att de anses oekonomiska, och därmed ställer många medlemmar utanför sina tjänster.

TI invände att antalet medlemmar är begränsat av antalet frysfack. Föreningen kan då knappast sägas vara en ”öppen” kooperativ förening. Den kan därför inte när som helst antaga nya medlemmar. Jfr p 12 av anv till 29 § kommunalskattelagen.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:10

PN lämnade besvären utan bifall och yttrade. Föreningen, som inte kan anses vara en "öppen" kooperativ förening, bedriver rörelse genom tillhandahållande av frysfack åt sina medlemmar. Avgifterna härför utgör för föreningen skattepliktiga intäkter. Sedan föreningen medgivits avdrag för med rörelsen sammanhängande kostnader har en vinst på rörelsen uppkommit med 785 kr, för vilket belopp taxering åsatts. Prövningsnämnden finner icke skäl ha förebragts för ändring av åsatta taxeringar.

Hos KR yrkade föreningen att bli betraktad som en öppen kooperativ förening och att återbäringen skulle förklaras avdragsgill samt anförde. Föreningen är en sammanslutning av hushåll i och omkring F. samhälle och bildades 1955. Av de ursprungliga 53 medlemmarna återstår 23 och nu (februari 1969) finns 54 medlemmar, varav 6 har delade fack. Väntelistan har aldrig överstigit 5 nya medlemmar, varför utbyggnad varit oekonomisk. Väntetiden är nu nästan ingen. Anläggningen har finansierats med lån och ingen medlem har betalt mer än 37 kr under alla år. 13 medlemmar har ingen insats. Varje medlem har en röst oberoende av insats. Intagning av nya medlemmar sker i den ordning anmälan inkommer. Föreningen skulle kunna behålla del av avgifterna som kontant inbetalda avbetalningar på insatserna. För närvarande finns inte behov av ökat kapital, eftersom en utbyggnad av anläggningen ej är ekonomiskt försvarbar. Den del av avgifterna, som ej erfordrats till underhåll och drift, har därför återbetalats till samtliga medlemmar – kunder.

KR gjorde ej ändring i prövningsnämndens beslut. (KR i Gbg 10.8 1972).

Anm.: Se prop. 1920:191 s. 297—328, Svensk Skattetidning 1961 s. 107 (Holmberg).

Jfr RÅ 1957 ref 6 och 1957 not Fi 1202 samt RN 1964 sid 1: 9 och 1965 sid 3: 4.

Huvudsaklig arbetsgivare, arbetsgivares ansvar för arbetstagares skatt. Vilken inkomst är huvudsaklig när folkpensionärs arbetsinkomst är lika hög som pensionen men intjänas under begränsade tidsperioder.

Besvär av allmänna ombudet i uppbördsfrågor angående arbetsgivareansvaret för Chalmers Tekniska Högskola. – Lokala skattemyndigheten ansåg att Chalmers som huvudsaklig arbetsgivare åt S. var ansvarig för dennes skatt. – LST upphävde beslutet och anförde: Av lokala skattemyndigheten företagen utredning ger vid handen att lönen från Chalmers Tekniska Högskola under år 1966 understigit vad S. erhållit i folkpension. Under år 1967 utgick lön från högskolan med 4 485 kronor medan folkpensionen uppgick till 4 300 kronor. Med hänsyn till svårigheten att på förhand beräkna storleken av årets totala lön kan högskolan icke anses ha haft möjlighet att förutse att S. skulle ha sin huvudsakliga inkomst av tjänst från högskolan. LST beslutar därför att med ändring av lokala skattemyndighetens beslut bifalla besvären, innebärande att högskolan icke göres ansvarig för ifrågavarande belopp.

KR fastställde arbetsgivaransvar och uttalade bl a: Av utredningen framgår att S. som är född 1895, tjänstgjorde vid högskolan som skrivningsvakt under åren 1966 och 1967. Tjänstgöringen har haft sådan omfattning att det måste anses ha

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:10

förelegat anledning för högskolan att efterfråga S:s debetsedel för verkställande av skatteavdrag eller, i vart fall, att undersöka om inkomsten från högskolan varit hans huvudsakliga tjänsteinkomst. Högskolan har underlåtit att göra något av detta.

S:s inkomst av arbete vid högskolan och hans inkomst av folkpension har för år räknat uppgått under de aktuella åren till ungefär lika stora belopp. Inkomster från högskolan har dock tjänats in under begränsade tider av de båda åren och får därför anses utgöra — i uppbördsförordningens mening — S:s huvudsakliga inkomst av tjänst under ifrågavarande tidsperioder. Högskolan har därför varit skyldig att verkställa skatteavdrag. Då så inte skett och skälig anledning till högskolans underlåtenhet inte kan anses föreligga, är högskolan jämte S. ansvarig för dennes skatt. Någon erinran mot skattebeloppens storlek har högskolan inte riktat. (KR i Gbg 23.8.1972).

Anm. Jfr RÅ 1970: ref. 1 o. not Fi 53.

Befrielse från skyldighet att erlägga ränta på kvarstående skatt

Besvär av makarna A. – Makarna sålde 1968 sin fastighet för 318 260 kr och erhöll som handpenning 45 000 kr. Resterande belopp skulle erhållas när köparen tillträdde fastigheten, vilket datum var beroende av vissa villkor men bestämt till senast den 15 juli 1972. Realisationsvinsten vid fastighetsförsäljningen togs till beskattning vid 1969 års taxering och medförde för makarna en kvarstående skatt som väsentligt översteg den erhållna handpenningen.

LST avslog ansökan om befrielse från skyldighet att erlägga ränta på den kvarstående skatten enär det icke åberopats någon sådan omständighet, som enligt 85 § 2 mom uppbördsförordningen kunde utgöra skäl för befrielse från ifrågavarande ränta.

Hos KR anförde makarna bl a följande. Bestämmelsen att vid försäljning av fastighet vinsten skall beskattas det år någon del av köpeskillingen erlagts var mycket lite känd. Man borde inte på makarna ställa det höga kravet att de bort känna till bestämmelsen, i all synnerhet som den mäklare som förmedlat försäljningen lämnat motsatta uppgifter. Kravet att makarna bort förstå att beskattningsnämnden skulle komma att frångå deklarationen kunde rimligen inte ställas i föreliggande fall. KR fann av makarna åberopande förhållanden icke utgöra omständighet som för dem kunde medföra befrielse från skyldighet att erlägga ränta på kvarstående skatt. (KR i Gbg 9.6.1972).

Tillgodoräknande av preliminär skatt

Besvär av chauffören E. – E. som enligt egen uppgift varit anställd i ett transportbolag i Göteborg 14.11–31.12.66, anhöll hos lokala skattemyndigheten att bli gottskriven preliminär skatt för 1966 med 900 kr, som arbetsgivaren påstods ha innehållit. – Lokala skattemyndigheten avslog, enär verkställd undersökning ej givit belägg för påståendet och uppgiften ej kunnat verifieras. – LST: ej ändring. – Hos KR anförde E. Han hade uppburit kontant lön från bolaget med 3 000 kr och traktamenten med 675 kr samt fått vidkännas skatteavdrag med 900 kr. Han återfick ej sin debetsedel då anställningen upphörde och kunde därför ej styrka skatteav-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:10

draget. Emellertid borde det vara bevis nog att han i 1967 års deklaration såväl upptagit inkomsten som uppgivit att skatteavdrag skett med nämnda belopp.

Lokala skattemyndigheten yttrade bl a att vid granskningar av bolagets avlöningshandlingar ej framgått, att bolaget skulle ha utbetalt lön till E. och således ej heller att något skatteavdrag verkställts. Däremot hade myndigheten fastställt betalningsansvar för bolaget jämlikt 77 § UF för 9 721 kr, motsvarande vad bolaget innehållit i preliminär skatt men underlåtit att inbetala för fyra andra under 1966 anställda.

KR biföll: I målet verkställda utredningar ger visserligen ej stöd för E:s uppgift att bolaget verkställt skatteavdrag på någon hans lön från bolaget. E. har emellertid enligt obestridd uppgift i sin självdeklaration 1967 upptagit lön från bolaget med 3 000 kr samt i uppgiven erlagd preliminär skatt för 1966 inräknat ifrågavarande belopp om 900 kr. Dessutom framgår av handlingarna, att bolaget under en följd av år brutit mot UF:s bestämmelser. E:s uppgift om det med 900 kr verkställda skatteavdraget får därför anses förtjäna tilltro. Sistnämnda belopp bör således gottskrivas honom såsom preliminär skatt för 1966. KR bifaller besvären och visar — med undanröjande av överklagade beslut — målet åter till länsstyrelsen för ny behandling. (KR i Gbg 8.9.1972).

Anm.: Jfr RÅ 1958 not Fi 183.

Utbyte av tvättmaskin som hör till jordbruksfastighet

Besvär av hemmansägaren E. angående inkomsttaxering. — E. erhöll avdrag för kostnader för utbyte av tvättmaskin då, såvitt utredningen visade, tvättmaskinen — som var fastsatt i gjutet fundament i ett källargolv — måste anses utgöra tillbehör till bostadsbyggnad. (KR i Sthlm 30.3.1972.)

Anm.: Se RÅ 1963:899, 1966:704 samt RR:s utslag 23.11. 1971 (snickaren G.).

Ersättningsanskaffning?

Besvär av F. angående inkomsttaxering. — F., som brukade en jordbruksfastighet, hade sålt eller utrangerat följande:

slåttermaskin, återanskaffningskostnad	1 750	
släpräfsa, återanskaffningskostnad	850	
200 störar hässjevirke, återanskaffningskostnad	6 000	8 600 kr.
Han hade köpt slagslåttermaskin för	4 370	
räfsvändare för	1 812	
löspress för	5 510	11 692 kr.

F. uppgav, att slagslåttermaskinen ersatt slåttermaskinen samt att räfsvändaren och löspressen ersatt släpräfsan och hässjevirket. Han yrkade därför avdrag för hela återanskaffningskostnaden, 8 600 kr.

TN medgav avdrag med 1 000 kr för inköp av slagslåttermaskinen, motsvarande beräknad kostnad för byte av slåttermaskin, medan förvärvet av räfsvändare och löspress ansågs utgöra nyuppsättning.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:10

Hos PN vidhöll F. sitt yrkande. — PN medgav avdrag för inköp av slagslåttermaskinen med 1 750 kr, motsvarande återanskaffningskostnaden för den förbrukade slåttermaskinen. Anskaffningen av räfsvändare fann nämnden däremot vara nyuppsättning, enär någon motsvarighet till räfsvändare inte förekommit på fastigheten tidigare, då hopsamling av fodret skett med hjälp av släpräfsa. Slutligen medgav nämnden avdrag för inköp av löspressen med 850 kr, motsvarande återanskaffningskostnaden för släpräfsa, då löspressen bl a liksom släpräfsan användes för uppsamling av foder. Nämnden yttrade vidare: F. har i målet gjort gällande att löspressen ersätter utrangerat hässjevirke. Även om löspressen liksom räfsvändaren möjliggör en snabbare torkning av materialet och sålunda i viss mån fyller samma funktion som höhässjor är skillnaden mellan de olika tillvägagångssätten för stor för att ersättningsanskaffning skall anses kunna föreligga. F:s yrkande härvidlag ogillas därför.

Hos KR yrkade F. avdrag med ytterligare 6 000 kr. Han uppgav, att de tre nyanskaffade inventarierna ersatt även hässjevirket. KR: ej ändring. (KR i Sthlm 24.7. 1972.)

En ledamot av KR var skiljaktig och yttrade: F., som tidigare torkat hö genom hässjning, har genom att anskaffa slagslåttermaskin, räfsvändare och löspress berett sig möjlighet att använda en snabbare och mindre arbetskraftkrävande metod för torkning av hö. Det får på grund härav antagas, att han i framtiden inte kommer att använda hässjor. — Den torkningseffekt, som F. tidigare uppnått med begagnande av hässjor, uppnår han numera delvis genom att använda slagslåttermaskin och räfsvändare. Däremot kan löspressen antas sakna betydelse i detta sammanhang. Oavsett att de två tillvägagångssätten vid hötorkningen skiljer sig från varandra, får därför slagslåttermaskinen och räfsvändaren anses anskaffade bland annat till ersättning för hässjevirke, som enligt vad jag ovan anfört får antagas komma att sakna användning. Anskaffningskostnaderna för slagslåttermaskinen och räfsvändaren, tillhopa 6 182 kr, får till uppskattningsvis omkring en tredjedel anses hänförliga till sådan arbetskraftbesparing och annan rationalisering, som utgör nyuppsättning. Med hänsyn härtill och till att F. enligt PN:s beslut erhållit avdrag med 1 750 kr för del av kostnaden för inköp av slagslåttermaskinen, får F. anses berättigad till ytterligare avdrag med 2 400 kr.

Anm.: Se Bylin i Skattenytt 1966 s. 362 ff, s. 394 ff samt 1969 s. 313 ff. Se även Engblom i Svensk Skattetidning 1961 s. 179 ff. Jämför vidare RÅ 1968 ref. 48 I och II samt RÅ 1968:309. Se också Berglund—Haeggblom: Maskinlära för lantbruksundervisningen, 12 uppl, s. 230 f, 239, 245 f samt 264. Jordbrukstekniska institutet: Meddelanden nr 312 (Förtorkning av vallfoder), särskilt s. 37 ff.

Avgift till kommunal grupp i arbetarkommun — avdragsrätt?

Besvär av TI angående försäkringstjänstemannen M:s inkomsttaxering. — TN vägrade avdrag med 541 kr som M. erlagt till den kommunala gruppen i Täby socialdemokratiska arbetarekommun. Det yrkade avdraget motsvarade 15 % av uppburna arvoden från Täby kommun. — Hos länsskatterätten (LSR) yrkade M. att avdraget skulle medges. — LRS medgav avdraget.

KR vägrade också avdraget och yttrade. Såvitt av handlingarna framgår har ifrågavarande avgift till den kommunala gruppen i Täby socialdemokratiska arbetarekommun inte utgjort ersättning till gruppen för av denna utförda direkta tjänster åt

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:10

M. i hans förvärvsverksamhet. Avgiften har ej heller visats vara på annan grund nödvändig kostnad för intäkternas förvärvande. (KR i Sthlm 19.6.1972.)

Anm.: Se RÅ 1965 ref. 5.

Ökade levnadskostnader för pensionär bosatt i Uppsala med deltidsarbete i Stockholm

Besvär av TI angående L:s inkomsttaxering. — L., som var pensionerad landssekreterare och bosatt i Uppsala, hade ca två dagar i veckan under nio månader av året rest till Stockholm, där han arbetat åt Sveriges Filatelistförbund, vars vice ordförande han var. L. hade av förbundet erhållit endast resekostnadsersättning med 1 720 kr och "traktamentsersättning" med 1 820 kr. L. hade uppgivit ersättningarna såsom inkomst och tillgodofört sig avdrag med samma belopp.

Sedan PN medgivit avdragen yrkade TI hos KR att avdrag för ökade levnadskostnader i Stockholm skulle förvägras L. med hänsyn till den praxis som rådde beträffande skattskyldiga, vilka "pendlade" mellan Uppsala och Stockholm.

KR ogillade TI:s talan och förklarade bl a att det icke skäligen kunde ifrågasättas att L. skolat avflytta till Stockholm. (KR i Sthlm 21.6.1972.)

Anm.: Hänsyn togs alltså till att L. var pensionär och till att fråga var om ett arbete av mindre omfattning, som närmast var av tillfällig karaktär, trots att det pågått t. v. Se även RÅ 1957:106.

Ökade levnadskostnader för statsanställd när traktamente ej utgått

Besvär av poliskonstapeln E. angående inkomsttaxering. — E. hade tjänstgjort vid länstrafikgrupp med tjänstgöringspass om 8 timmar och ett vidsträckt bevakningsområde. Han hade därvid icke uppburit någon traktamentsersättning.

E. vägrades avdrag för ökade levnadskostnader under tjänstgöringen vid länstrafikgruppen. Enligt PN hade ej två huvudmåltider behövt intas utom hemmet.

KR vägrade likaså avdrag. Polispersonalens traktamentsförmåner reglerades i allmänna resereglementet och i särskilda bestämmelser, utfärdade av Kungl. Maj:t. Ersättning enligt dessa bestämmelser — i den mån sådan utgick — fick anses vara avsedd att täcka merkostnaderna. Avdrag ansågs därför enligt p. 4 av anvisningarna till 32 § KL inte kunna medges E. för kostnadsfördyring. (KR i Sthlm 3.3.1972.)

Anm.: Se RN 1967 nr 1:9 samt RÅ 1946:844, 1953:510 och 1958 ref. 14.

Hemresa under militärtjänstgöring på Cypern

Besvär av B. angående inkomsttaxering år 1969. — B., som var placerad i FN-tjänst på Cypern under sex månader räknat från den 16.10.1968, yrkade avdrag med 810 kr för hemresekostnader i samband med julpermission. Avdrag vägrades. (KR i Sthlm 6.3.1972.)

Anm.: Se RÅ 1968:2441 och 2465 samt 1971:114.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:10

Förbättringskostnader som för hela fastighetsområdet men inte för den avyttrade delen överstigit 3 000 kr — avdragsrätt vid realisationsvinst?

Besvär av P. angående inkomsttaxering år 1970. — P. och hans bror hade under 1969 sålt en fastighet om 1 050 kvm. Fastigheten hade jämte andra fastigheter förvärvats år 1938. Förvärvspriset för den avyttrade fastigheten uppgavs till 1 050 kr och det omräknade förvärvspriset beräknades till 3 605 kr. Kvadratmeterpriset motsvarade vad bröderna erhållit vid försäljning 1946 av tomter inom samma område och utgjorde då ett rent nettopris med hänsyn till havda kostnader för utdikning, avloppsledningar och anlagda vägar inom området. — TN följde deklarationen.

TI yrkade hos PN att förvärvspriset skulle beräknas till 50 öre per kvm eller till 525 kr. Han upplyste att den sammanlagda markarealen av de år 1938 inköpta fastigheterna uppgått till 14 194 kvm och att inköpspriset per kvm med ledning av 1938 års taxeringsvärden kunde beräknas till 0,497 kr. — P. upplyste att de under 1945 nedlagda kostnaderna å fastigheterna uppgått till ca 10 000 kr. — PN biföll TI:s yrkande.

KR medgav P. avdrag med förbättringskostnad med hälften av 1 790 kr eller med 895 kr enligt följande: Den av P. i målet lämnade uppgiften om kostnader å 10 000 kr för utdikning, avloppsledningar och vägar inom det 1938 förvärvade området bör godtagas. PN har fördelat köpeskillingen vid förvärvet 1938 med ledning av arealuppgifter och 1938 års taxeringsvärden. Det föreligger, såvitt handlingarna utvisar, ej anledning till annat antagande än att jämväl nämnda förbättringskostnader å 10 000 kr bör fördelas med ledning av arealuppgifterna. Vid sådan fördelning belöper på den sålda fastigheten $\frac{10\,000 \times 1\,050}{14\,194} = 740$ kr. Med hänsyn till att förbättringskostnaderna nedlagts 1945—1946 bör desamma höjas med omräkningstalet 2,42 till 1 790 kr. (KR i Sthlm 20.6.1972.)

En ledamot av KR var skiljaktig och yttrade: Vid beräkning av realisationsvinst får enligt punkt 1 andra meningen anvisningarna till 36 § KL avdrag ske för kostnad för förbättring av en avyttrad fastighet. Enligt punkt 2 sjätte stycket första meningen av anvisningarna till samma paragraf får emellertid förbättringskostnad inräknas i de avdragsgilla omkostnaderna enligt punkt 1 endast för år då de nedlagda kostnaderna å den avyttrade fastigheten uppgått till minst 3 000 kr. Såvitt handlingarna utvisar har bröderna inte något år under tiden för innehavet av den under beskattningsåret avyttrade fastigheten haft kostnader för förbättring av det område som denna fastighet omfattar, som uppgått till minst 3 000 kr. Vid beräkning av realisationsvinsten på grund av fastighetsförsäljningen kan avdrag för förbättringskostnad därför inte medges. Ej heller eljest synes skäl föreligga att frångå PN:s beräkning av den skattepliktiga realisationsvinsten.

Anm.: Se prop. 1967:153 s. 133 o. f.

Nedskrivning av tomtlager

Besvär av AB Lönö Fritidsområde angående inkomsttaxering. — Tomtbolaget ansågs berättigat nedskriva sitt lager av tomter med ca 15 % av anskaffningsvärdet på de 43 tomter som fanns kvar vid beskattningsårets utgång i stället för av TI till-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:10

styrkta 5 % av anskaffningsvärdet. Den medgivna nedskrivningen motsvarade ca 8 % av totala anskaffningskostnaden för hela tomtområdet.

Anm.: RSV väntas komma att utfärda anvisningar rörande värdering av "tomtlager" vid inkomsttaxeringen.

Nedsatt skatteförmåga — hänsyn till sidoinkomst

Besvär av A. angående inkomsttaxering. — Vid tillämpning av RN:s anvisningar i meddelandena 1970 nr 1:7 har PN jämfört storleken av A:s folkpension med beloppet av den sidoinkomst i form av annan tjänsteinkomst som A. haft. Hänsyn har däremot icke tagits till underskott av en schablontaxerad fastighet. — KR: ej ändring. (KR i Sthlm 8.2. 1972; en ledamot av KR ville reducera sidoinkomsten med det underskott på fastigheten som motsvarade skillnaden mellan gäldränteavdrag och intäkten. Däremot medräknade han ej det extra avdraget.)

Taxering oriktig genom uppenbart förbiseende

Besvär av ingenjören L. angående inkomsttaxering. — TN och PN hade medgivit L. yrkat avdrag för resor till och från arbetet med egen bil "enligt vanliga normer" med 2:25 kr för mil, trots att enligt RN:s anvisningar I 1969 nr 1:3 avdrag normalt bort beräknas efter 2:50 kr för mil. — KR ansåg att L. hade extraordinär besvärsrätt enligt 100 § 1 st 5) TF. (KR i Sthlm 13.6.1972.)

Anm.: Se Wennergren, Förvaltningsprocess 1971 s 225 och RÅ 1968:2309.

Ackumulerad inkomst i form av filmroyalty

Besvär av TI angående författarinnan G:s taxering år 1970. — Filmen "Hugo och Josefin" hade premiär i Sverige i slutet av 1967. Underlag för filmen var tre böcker och filmmanuskript, allt författat av G. G:s inkomst 1968 på grund av intäkt av royalty från nämnda film hade vid särskild skatteberäkning vid 1969 års taxering fördelats på sju år. Filmroyaltyn hade utgjort ca 45 000 kr 1968 och ca 16 000 kr 1969 men hade nedgått till ca 3 000 kr 1970.

Vid prövning av 1970 års taxering fann KR i likhet med länsskatterätten att även intäkten av filmroyaltyn beskattningsåret 1969 skulle bli föremål för särskild skatteberäkning. (KR i Sthlm 15.6.1972.)

Anm.: Se SOU 1949:9 s 144, prop. 1951:170 s 81, 84, SOU 1961:56 s 72, prop. 1962:114 s 57, 72 samt RÅ 1962:832, 1962 ref. 28 och 1968:1534.

Fastighetstaxering — alkoholistanstalts jordbruk

Besvär av Stiftelsen Åsbrohemmet angående allmän fastighetstaxering. — Stiftelsens fastigheter åsattes vid fastighetstaxeringar taxeringsvärden såsom jordbruksfastigheter.

Hos fastighets-PN yrkade stiftelsen att fastigheterna skulle undantagas från skatteplikt och anförde bl. a. Stiftelsen bedrev verksamhet avseende vård av alkoholmissbrukare. Lantbruk och skog ingick som ett led i patienternas rehabilitering.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:10

Fastighets-PN yttrade: Enligt 5 § 1 mom e) och 3 mom KL kan från skatteplikt endast undantas byggnader med därtill hörande tomtområden. Vid sådant förhållande och då möjlighet ej heller i övrigt kan anses föreligga att undanta jordbruksdelen från skatteplikt, lämnar fastighets-PN stiftelsens talan utan bifall. — KR: ej ändring. (KR i Sthlm 14.2.1972.)

Äganderättsanteckning i fastighetslängd

Besvär av Aktiebolaget G. angående allmän fastighetstaxering år 1970. — En fastighet åsattes vid fastighetstaxeringen taxeringsvärde med visst belopp. I fastighetslängden antecknades Stockholms stad såsom ägare av fastigheten.

Hos fastighets-PN yrkade staden att annan ägare skulle antecknas för fastigheten eftersom staden ej längre ägde fastigheten. — PN beslöt att bolaget skulle i längden uppföras som ägare av fastigheten.

KR undanröjde PN:s beslut och yttrade: Anteckning i fastighetslängden av uppgift om fastighetens ägare sker icke som ett led i fastighetstaxeringen och uppgiften saknar betydelse vid bedömning av vem som rätteligen är ägare till fastigheten. Frågan om uppgiftens riktighet kan därför icke prövas genom besvär över fastighetstaxeringen. (KR i Sthlm 14.2.1972.)

Anm.: Se prop. 1969: 147 s. 86, Halvar Sundberg: Allmän förvaltningsrätt s. 185—187, 190 f. 347—348,370—371; Ekelöf: Rättegång 11 s. 203; Olivecrona: Rättegången i brottmål 2 uppl. s. 315 f. prop. 1971: 30 s. 577, samt 135 a § TF.

Fastighetstaxering: byggnadsvärde på saneringsfastighet?

Besvär av AB Turitz & Co angående allmän fastighetstaxering år 1970. — Bolaget ägde en fastighet i Karlskoga som i fastighetsdeklarationen angavs vara saneringsfärdig. Uthyrning av bostäder, kontor, butiker och övriga utrymmen skedde i viss omfattning.

Fastighets-TN åsatte fastigheten taxeringsvärde såsom annan fastighet av 230.000 kr., allt markvärde.

Hos fastighets-PN yrkade bolaget att fastigheten skulle åsättas ett skäligt byggnadsvärde genom reduktion av åsatt markvärde. — PN lämnade bolagets talan utan bifall.

KR yttrade: Även om fastighetens huvudsakliga värde får anses belöpa på marken kan, så länge en brukbar byggnad finnes på fastigheten, taxeringsvärdet dock icke i sin helhet sammanfalla med markvärdet. Med hänsyn till omständigheterna finner KR därför det i taxeringsvärdet ingående markvärdet böra nedsättas till 180.000 kr. och återstoden 50.000 kr. utgöra byggnadsvärde. (KR i Sthlm 5.7.1972.)

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:10